

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

חלק כז

אור הזוהר 537 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוכ"י הצדיקים ואומרים ללמור זוהר הקדוש

בהמשכים

סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים

ידי כותב הטורים בהרבה ספרים ובזמנים שונים, לכן באו תוארים שונים בהסיפורים על הצדיקים) הרב הקדוש, הרב הצדיק, הרבי וכיוצא), ואין כאן לא משום קביעת יחס ולא משום כוונה תחילה, מטעם זה בא בכמה סיפורים "ז"ל" אחר שם הצדיק, ובכמה מהם אין תוספת זו ומשנה לא זה ממקומה.

יב. ואחרון אחרון חביב מאמר הבעש"ט הק' זי"ע וזל"ק: כל מי שמספר בשבחי צדיקים, כאילו עוסק במעשה מרכבה" (שבחי הבעש"ט, וראה פירושו על הדמיון למעשה מרכבה בס' נפלאות התפארת שלמה, מאמר "יפה שיחתן").

לכן אחי הקורא אחר שהצעת לי לפיך את המאמרים האלו תוכל לחזות בעינים פקוחות כי המעשיות נרמזים בהם סודות עליונות.

עשירה למדי היא הספרות הסיפורית של החסידים. ספרים למאות נתחברו וסיפורים לאלפים ולרבות נמסרו. אף מסורת סיפורית בעל פה, רבי מפי רבי וחסיד מפי חסיד, קיימת. כותב הטורים בחר מפיהם ומפי כתבם הק' סיפורים וקבע להם מקום. לא "עיבוד" את הסיפורים לפי רוחו וטעמו, לא שינה את העובדות המסופרות, לא בתוכנו העיקרי ולא בפרטיהן, וסדרתי אותם בלשון צח ונקי כדי שיהי' יד הכל ממשמשי' בו וקטן וגדול שוים בו כאשר עיניכם תחזינה מישרים.

לפי שרוב הסיפורים לא נכתבו בזמן אחד, ונתפרסמו על

ומחזיקנא טיבותא לידידי הרב שמואל רובין שליט"א שטרח והוציא כמה מספרי, ועכשיו נשאו לבו להוציא ספר זה, וטרח הרבה להוציאו בצורה נאה ונאותה.

חודש אדר תשמ"ח לפ"ק,
הק' שלו' יודא גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו
המשך בעלון הבא

המשך מעלון הקודם

זוכות המצוה הגדולה הזאת בודאי תגן עליכם בזה ובבא, ומי יודע ומבין הדבר לאשורו כמוכם השו"בים המומחים, לכן החובה עליכם מוטלת לטכס עצה מה לעשות לצאת גם ידי חובת שמים, ובוה יתרומם גם כבודכם ומעלתכם בעיני כולם גם בעיני הבראד, שיתחשבו עמכם בכבוד. אחרת יראו במציאות שאתם כעלה נדף, וככדור אשר אפשר לזורקו לכל הרוחות.

כ"ד ידידכם הנאמן כמדבר באמת ובשברון לב

המעוררים

מכתב לט

מכתב מועד המרכזי להצלת השחיטה בכריטוני

CENTRAL BRITISH COUNCIL FOR SHECHTA
Weston House, Finchley Lane, London NW4 01-203 2638

בע"ה ל"ג בעומר, לסדר אמור ואמרת גו' (להזויר הגדולים על הקטנים) לפ"ק מי נתן למשסה, יעקב ישראל לבוזזים, הלא ה' זו חטאנו לו, ולא אבו בדרכיו הלוך, ולא שמעו בתורתו

אל שלומי אמוני ישראל החרדים לדבר ה'

חזקו ידיהם רפות, וברכים כשלו אמצו, בעת צרה ליעקב, מגזירת השחיטה הנוראה, אחינו המסו את לבבינו, בפחד שוא, ובהבטחות שוא, ולהביא אותנו למצב ייאוש, ולכוף אותנו להשען עליהן על משענת קנה רצוץ, שכבר הסכימו עם הממשלה, לקבל גזירתם, ולהיות לאבן נגף וצור מכשול לפח ולמוקש לבית ישראל, והוי החוקקים חקקי און, ומכתבי עמל, להטות מדיני תוה"ק ומנהגי הקדושים, בפרט בענין חמור כזה משחיטה הקדושה מיסודי הדת, וטהרת ושמירת העם, והוי המעמקים מה', לסתיר עצה, והי' במחשך מעשיהם, לבל יגלה פשיעתם, ואשמתם וקלותם בחוץ. ומה שבנו ונטעו אבותינו הק' במסירת נפש ובכל מאודם, להקים קהלה קדושה ושחיטה מהודרת שהי' לאות ולמופת בכל העולם, באו בה פריצים ורוצים לחללה, לקלקל בקילות וקלות, ובדיעבד ושעת הדחק וכהנה וכהנה, לנתוץ ולהרוס ולקצץ בנטיעות, ולהחריב כליל יפי' ותפארתה ח"ו של השחיטה המהודרת, וגם קהלת ההתאחדות, שהיראים אינן מוכנים לקבל עליהם ויותרים ופשרות בשחיטה.

וכבר נשמע על פני חוצות שכמה מחשובי הרבנים הצ' בכי"ד של הכדתי' מתנגדים בכל תוקף לזיתורים וכד', והמצב כבר הגיע לידי כך שכמה מהם הביעו דעתם, שבהנהגה כזו ח"ו פנה הודה פנה זיוה וכו', ושלא יאכלו מבשר זה. אוי לאזנים שכך שומעות.

על כן החובה מוטלת עלינו להתאחד ולהתעורר בתפלה, לדפוק על שערי רחמים לבקש מלפני

אבינו שבשמים, שיחוס וירחם עלינו בדור יתום כזה לבטל הגזירה.

וגם לדפוק על דלתי מנהיגי הכדתי' ורבני', שיחוסו על כבוד הצבור החשוב, וגם על כבודם לבל נהי' למשל ולשנינה להשאר לדראון עולם, בתולדות ימי ישראל, שאנחנו קלקלנו והרסנו והחרבנו השחיטה המהודרת וגם הקהלה של ההתאחדות, ולא יכופר לנו העון הנורא הזה.

ומי האיש הירא ורך הלבב, שמתפחד לילך לצבוא צבא, לעמוד בקרב להגן על שמירת השחיטה, ורוצה לפסוק הלכות חמורות הנוגעות לכל כלל ישראל על דעת עצמו, מבלי להתחשב עם דעת הצבור וכבוד הרבנים שיחיו הן בפה והן ברחבי תבל, ילך וישוב לביתו, ולא ימס את לבב אחיו כלבבו.

ובטח הקב"ה ירחם עלינו להוציאנו מאפילה לאורה, וכמאמר חזקיהו הנביא "כלה נבואתך וצא" כך מקובלני מבית אבי אבא, אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים (ברכות י'), ואפשר שחרב חדה רמוז על גזירת שחיטה, שבל נמנע עצמינו מן הרחמים וחסדים טובים לכל בית ישראל כיר"א.

מכתב מ

דרכי פעולה שהוצעו לרבני כדתיא

מוצש"ק לסדר בזעקן יצילוך קיבוציך, תשמ"ח

- ראשית להזעיק כל הדיינים הרבנים ואנשי השם, שידברו ויסבירו להציבור הגזירה הנוראה כי הציבור לגמרי לא יודעים מן המתרחש, כי [הרב מטעם ומשרתיו] הוציאו בקול במחנה, שהכל בסדר והגזירה נתבטלה, והציבור ידרוש מאתנו מדוע החרשנו, ולא דיברנו אליהם לעוררם, הגזירה היא ממש נוראה והתוצאות חמורות מאוד, כי הכינו כבר אמתלא לבטל מכירת אחוריים לעכו"ם, ומה שהשגנו בעבודה רבה, ח"ו נאבד הכל. וסתם יהודי עמך יאכלו ח"ו נבילות ממש, כי בודאי המחיר יעלה הרבה, וגם הניקור לאחוריים, הסתם טבחים יאכילו בלתי מנוקד, כמו שאירע כבר אצלם, וגם בכלל אי אפשר לשחוט רק בהולכה והבאה וגם לחתוך כל עורקי הדם, ולפעמים הם תחת המפרקת.

- הפעם הראשונה שהמלכות מתערבת בעניני דת שלנו, ואם נסכים עמהם יתערבו בבתי חינוך שלנו.

- ההודיע בפומבי (בעתון) שכל מה שנעשה היה בלי הסכמתנו, ובכלל לא שאלו לנו מה לעשות.

וגם להודיע להציבור חומר הדבר, כשרות יסוד הדת, והחיוב מוטל על כל אחד לעשות כל מה שביכלתו. להשתדל אצל חברי הפרלמנט, להשפיע עליהם שיבטלו הגזירה ויתנו חופש הדת לנו.

המשך בעלון הבא

